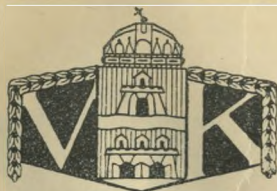

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: (k.t.m.)
Cím: A bűnös Budapest

Forrás: Nemzeti Újság

Bp.
(Hely)

1919. XII. 27

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

352

1919

Osztályozás

Tárgy

352

Hely

Idő

'1919'

Személy

Budapest főváros házinvomdája 1919.

„A bűnös Budapest.”

Budapest, dec. 26.

Budapest polgármestere, dr. Bódy Tivadar cikket írt Budapest védelmére. A bűnök sötét fekete-vörös foltjait akarja lemosni Budapestről s ha hinni lehetne a polgármester urnak, nincs város ezen a kerek világon, mely az ártatlanság olyan fehérségében tündökölné, mint Budapest. Szerinte a vádak a visszavonás szülte és rémlátások homályosítják a tiszta értelmet. «A tiszta értelem»-ről ne kezdjünk vitát — hagyjuk ezt Kantéknak, ők majd elintézik egymás között a tiszta ész és tiszta értelem vitáját a fizozófia terén. Beszéljünk csak szorosán a tárgyról, ne hogy Bódy Tivadar polgármester ur esengőt ragadjon és megvonja tőlünk a szót, mint akik másról beszélünk és nem arról, amiről beszélni kellene. Budapestről pedig beszélni kell s igazán jól tette a polgármester ur, hogy ennek az ártatlan, panamamentes fővárosnak az ügyéről írt, legalább van okunk nem venni le a napirendről, amíg a kérdés elintézve nincs.

A polgármester ur nyul farknyi kis cikkében akarja elintézni Budapestet, röviden és velősen, ami nem baj, sőt erény; a baj ott kezdődik, hogy egy kissé bájosan női a Budapestnek rózsakoszorút nyújtó közlemény. Gazdátlanul röpködő, általánoságban tartott vádaskodások ellen ír a polgármester ur, amelyek méltatlanok, holott «ezt az adminisztrációt még a bolsevizmus rémuralma sem tudta tönkretenni». «Budapest városházán ne keressenek korrupciót és panamát» s «komoly és beható vizsgálatot» kér, mert «akik ily vádaskodá-

sokat könnyelműen hangoztatnak, egyáltalán nincsenek tisztában azzal, hogy mi is az a városi adminisztráció». «Küldjenek ki komoly vizsgálóbizottságot, az nézze meg a városháza adminisztrációját, vizsgálja végig visszafelé és ha történt hiba, állapítsa meg: sem a főváros vezetőségének, sem a főváros tisztviselőkarának nincs mit tartania az ilyen komoly vizsgálattól, de az általános vádaskodásokkal, a panama és a korrupció könnyű vádjának hangoztatásával hagyjanak abba, amíg egyetlen ténnyt e vád igazolására felhozni nem tudnak».

«A számvevőség ellenőriz» — kiáltja fájdalmasan a polgármester ur és csodálkozik a rosszakaratu embereken, akik mégis bűnös Budapestről beszélnek.

Hiszen, polgármester ur, ha arról volna szó, hogy a számvevőség nem ellenőriz, hogy az aktákban visszaélések vannak, hogy az adminisztráció a btk. 88-ai ellen vét botorul tisztátalan kézzel, akkor egy vizsgáló-bizottság egyszerűen kinyomozná, fülöncsipné és lecsukná a panamistákat, vagy egyszerűen kiderítené, hogy ilyenek nincsenek és lakat alá tenné a vádaskodókat. De hát — ki beszélt ezekről a bűnös Budapesttel kapcsolatban, polgármester ur? A budapesti sarokházak összes volt és jelenlegi tulajdonosai markukba nevetnének, ha erre a térre terelődnek a bűnös Budapest minden magyart égető szörnyű problémája. Ki beszélt az adminisztrációval kapcsolatban arról, hogy ott az aktákat nem vezetik pontosan és nem tiszta kezek vezetik? Sikkasztót, megvesztegethetőt senki se lát az adminisztrációban s igazán

könnyű dolga volt a polgármester urnak, mikor a kérdésnek ilyen körbe szorításával védekezik vádak ellen, amelyek nem vádalk, mert el sem hangoztak. Ha akadna valaki, aki így vádolná a főváros adminisztrációját, azzal könnyen elbánhatna a polgármester ur: még csak cikket se kell írni ellene. Ezekről ugyan nyugodtan folyhatna az adminisztráció keserű medrében, nem kellene tartania attól ennek a bűnös Budapestnek, hogy csak kormánybiztos csinálhat végre rendet, a Gellért-fürdők, a Krausz Mayer-telkek, az adósságok, a Szabó Ervin könyvtárak, a villamosvasuti szerződések, a közszállítások, az épárumam-sógorom klikkek, a kéz kezét mos protektorok, a páholyalagutak labirintusának fővárosában.

Nem a jámbor számvevőségről van szó, polgármester ur, nem is a korrekt aktákról, melyeket korrekt urak írnak, számfejtének, rubrikáznak és aláírnak, hanem teszem fel a pagoda- vagy lovagvár-stílusban épült elemi iskolákról, melyek így voltak építendők — az építész és a vállalkozó protektor tudná megmondani miért — de mindenestre azért, hogy minél több látszatkulturát ordítsanak kívül és minél több magyar és keresztény érzületet gyilkolhassanak belül a páholytestvér tanítókat protegáló progresszív urak világmegváltó gyönyörűségére. Arról van szó, hogy nyolcszáz ezer embernek volt itt kuss évtizedekig, mert a fővárost kétszázazernyi kisebbség esze és zsebejárása szerint kormányozta egy korrekt közigazgatás azzal a bizonyos objektív öngyilkossággal, ami végül is a nyolcszáz ezer rabszolgaságához s a kettőszáz ezer soha sehol nem álmódott uralmi pozíciójá-

hoz vezetett. Arról van szó, hogy kerületi törzsfőnökök előtt a polgármester uraknak is kussolni kellett Budapesten s az ő akaratuk szerint kellett fogalmazni, rubrikázni, számfejtteni korrektil ugyan, de úgy, hogy mindnyájan — a korrekt tisztviselők is — koldulunk bele. Arról van szó, hogy a Terézváros urának akarata nélkül nem volt itt se a wurstli, se a Teleki-tér ügyében szava senkinek, a korrekt közigazgatásnak pedig annyira nem, hogy a zsebmetsző-tenyészetre berendezett városrészeket a nagy ur akarata ellen nem tudta kiesebb vidékre áthelyezni sohasem. Arról van szó, hogy háziüzemek címén kínos korrektséggel folytatott a főváros áremelő élelmezési politikát, ahelyett, hogy árszabályozó szerepet játszott volna s hogy — itt ismét a klikkek tudnák megmondani miért — sikerült a feltétlenül korrekt, semmiképpen sem hibás adminisztráció aktáival véglegesen agyonütni a Dob-utcával merev ellentétben álló minden véleményt. Arról van szó, hogy a fővárosnak mindenre volt pénze, ha adósságot csinált, csak éppen arra nem, amire az adósságot csinálta, arról van szó, hogy az adósságát a villamos részvényeket s a Krausz- és Bettelheim-cég keresett, deresztény és nemzeti politika. Arról van szó, hogy itt a Diamant ur csinált kulturpolitikát, Leitersdorfer ur építészeti politikát, Krausz ur pénzügyi politikát, Weiszfeld ur országos politikát, Ehrlich ur községi politikát, Reisz ur kijárási politikát, Klein ur sajtópolitikát, Schwarz ur, Glücksthal ur — és ne tessék hinni, hogy ezek hamis nevek — és más hasonló veretű urak csináltak mindenféle, lehetőleg maguknak jövedelmező politikát; arról van szó, hogy itt . . . ej ne folytassuk! . . . A polgármester ur épp oly jól tudja, mint mi, ha karácsonyi cikkében nem is ezek ellen, hanem tarthatatlan vádak ellen védekezik.

«A városháza nem politizált a multban és nem szabad politizálnia a jövőben sem» írja a polgármester ur, aki ugyan nem volt ott, amikor Haynaut diszpolgárnak választották politikából, de ha jól emlékezünk, ott volt, amikor minden kormányelnököt diszpolgáriasisítottak és ott volt, amikor a liberális politika ülte a varosházán az elszidósítás kétesértékű diadalát. Nem politizáltak a multban? Talán csak nem azért jelenti ki ezt a polgármester ur, hogy ne legyen kénytelen politizálni a jövőben, amikor ez a politika nem a Dob-utcahoz, nem a Conti-utcahoz és nem a Podmaniczky-utcai páholyházhoz igazodik? Miért ez a sürgős tiltakozás a politika ellen éppen most, éppen a keresztény kurzus idején, mikor ez még a főváros küszöbén tul nem ért? Nem politizáltak? Valóban? Nem is fogtak? Teszünk, mert tennünk kell róla, hogy legyen politika, nem az aktákban, hanem a polgármester ur, hanem az akták szellemében, nem az íróasztalokon, hanem a tisztviselők lelkében, nem az adminisztrációban, hanem a közgyűlés termében, teszünk róla, hogy oly sok év és évtized liberális kazár-összevásáraolták a villamos részvényeket s a sjarása után legyen a fővárosban végre ke- a főváros vesztett vele; arról van szó, Tagadással nem lesz tiszta soha a «bűnös Budapest», melynek sötét foltjait, multjának szörnyű terhet kell szelleméről, sáros utcáinak és sáros embereinek lelkületéről lemosnia. De le fogja mosni az a nyolcszáz-ezer, aki nem kussol s aki nem lesz ebben a vidékre gyűlöletet árasztó, kötelel liberáló, éhséget és nyomort kiérdemlő városban ártatlansági bizonyítványok naiv hívője többé sohasem.

(ktm.)